జరిగినను ఆ సమయంలో స్త్రీయందు గర్భోత్పత్తికి అనుకూలమైన స్థితి ఏర్పడకపోవచ్చును. ఇట్టిది అరుదుగా ఏర్పడి లోకమునందు సహజంగానే నపుంసకుల జననం అగుదు కావడానికి కారణమైఉంటుంది.

పైనచెప్పిన నాడీభేదమును గుర్తించి వర్తించే పురుషునకు పుత్రీ పుత్ర ప్రాప్తులేకాక స్త్రీకూడ వశవర్తిని అవుతుంది. ఆమె ఎంతగా వశవర్తిని అవుతుందంటే ఆమె ఎన్నడును పరపురుషుని వాంఛింపదు. ఈ నాడీభేదము నెరిగి తన్ను తృప్తిపరచిన భర్త కాలాంతరంలో శరీరములోని సత్తువ నశించి నపుంసక స్థితివంటి స్థితిని పొందినప్పటికీ ఆమె హృదయము మాతనియందు మాత్రమే లగ్నమై అన్యపురుషుల యందు విరక్తమై ఉంటుంది. అందుచే ఈ నాడీ పరిజ్ఞానము సర్వులకు అవసరమై ఉన్నది.

గలడనుటలో సందేహంలేదు. అయితే స్త్రీ పురుషులు తమ శరీరములను ఏయే స్థితులయందుంచి రమించుటద్వారా ఎక్కువ ఆనందాన్ని పొందడానికి వీలుఉన్నదో అన్న విషయం ఈ ప్రకరణంలో చెప్పబడుతూ ఉన్నది.

సంభోగ సమయములో స్త్రీ పురుషుల శరీరములు (యోని పురుషాంగముతో సహా) పరస్పర సక్తములై ఉండే స్థితి భేదములనే 'సంభోగాసనములు, బంధములు. కరణములు' మొదలగు పేర్లతో వ్యవహరిస్తూ ఉంటారు. భిన్నజాతి స్త్రీపురుషులు కలిసినపుడు బాధారహితంగా సుఖించుటకు, సమానజాతి స్త్రీపురుషుల రతియందు నవ్యతను కల్పించుట శాస్త్రములయందు దీ కరణభేదములు (బంధభేదములు చెప్పబడ్డాయి. రతివేళ స్త్రీయొక్క శరీరస్థితి ననుసరించి ఈ ఆసన భేదములు ప్రధానంగా ఐదు రకాలుగాఉన్నాయి. 1. ఉత్తానకరణము 2. తిర్యక్కరణము 3. ఆసీనకరణము (స్థితకరణము) 4. ఉత్థితకరణము 5. వ్యానత కరణము అని వానిపేర్లు.

1. ఉత్తానకరణము:- ఉత్తానమనగా వెలికిల పడియున్నది. భార్య వెలికిలిగ పరుండియున్నపుడు (నడుమును సెజ్జపై ఆన్చి పరుండుట) పురుషుడామెను గూడినచో అది 'ఉత్తానకరణము' అనబడుతుంది.

2. తిర్యక్కరణము:- తిర్యక్ అనగా 'ఏటవాలు' అని అర్థము. శయ్యపై భార్య ప్రక్కవాటుగా కుడిప్రక్కకున్నైనను లేక ఎడమప్రక్కకున్నైనను వ్రాలి పరుండియుండగా పురుషుడామెనుకూడి రమించినచో అది 'తిర్యక్కరణము' అనబడుతుంది.

3. ఆసీనకరణము:- భార్య కూర్చుండియున్నపుడు పురుషుడామెతో గలిసి రతిక్రీడాసక్తుడైనచో ఆస్థితి ఆసీనకరణము అనబడుతుంది.

4. ఉత్థితకరణము:- భార్య నిలచిఉండగా, పురుషుడామె నే గోడకో స్తంభమునకో ఆన్చి రమించుట 'ఉత్థితకరణము' అన బడుతుంది.

5 వ్యానతకరణము:- 'వ్యానతము' అనగా మిక్కిలి వంగినది. భార్య తన చేతులను పాదములను క్రింద ఆన్చి యుంచి నదై నాలుగుకాళ్ళ జంతువువలె వంగియుండగా పురుషుడామెను వెనుకనుండి కూడి రమించుట 'వ్యానత కరణము' అనబడుతుంది.

ఇట్లేర్పడిన ఈ కరణ భేదములందు తిరుగ అవాంతరభేదము లెన్నియో ఉన్నాయి. ఆ భేదములకే చౌశీతి బంధములు (84 బంధములు) అని లోకములో వాడుక వచ్చినది. కాని అవి అన్ని యును శిష్టజన సమ్మతములు కానందున నాగరిక జనతలో ఆచరణలో ఉన్న బంధభేదములు మాత్రమే (35) ఇందు తెలుపబడుతున్నాయి.

-: ఉత్తానకరణ భేదములు -

భార్య శయ్యపై వెల్లకిలా శయనించియుండగా పురుషుడామెను గూడి రమించు విధానము ఉత్తానకరణము. దీనియందు శిష్ట సమ్మత మైన భేదములు ఇరువది. వానిలో మొదటిది స్వస్తిక బంధము.

1. స్వస్తిక బంధము:- భార్య శయ్యపై వెల్లకిలగా (నడుమును శయ్యపై ఆన్చినదై) శయనించినదై తన కుడితొడను తన ఎడమతొడమీద చేర్చియుండగా భర్త ఆమెనుకూడి రమించుటను స్వస్తికబంధ మనిపేరు. ఇట్లు ఎడమతొడపై తన కుడి తొడను చేర్చియున్నవేళ స్త్రీయొక్క యోనియందు కొంతబిగువు ఏర్పడి, ఆస్థితిలో చేయబడిన రతిక్రీడ ఆమెకు భర్తకుకూడ ఒక వింత ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది.

2. మాండూకబంధము:- భార్య శయ్యపై వెలకిలగా శయనించినదై తన్ను కలియవచ్చిన భర్తయొక్క తొడలమీద

తనతొడలను చేర్చగా భర్త ఆమెనుగూడి రమించుట 'మాండూక బంధము' అనబడుతుంది. ఈ బంధమున స్త్రీ శయనించియుండగా పురుషుడు కూర్చుండియుండును. 'మండూకము' అనగా కప్ప. కప్ప యొక్క రతిక్రీడవంటి దగుటచే దీనికీపేరు వచ్చినది.

4 హనుపాదబంధము:- చెక్కిలి (బుగ్గ) యొక్కమీది భాగమునకే హనువని పేరు. భార్యశయ్యపై వెలికిలగా శయనించి యుండి తనకాళ్లను పైకెత్తి - తన్నుకలియవచ్చి తనయోనియందు సంసక్తమైన పురుషాంగముకలవాడై, శయ్యపై తనకెదురుగా కూర్చుండియున్న భర్తయొక్క భుజములమీదుగా - పైకెత్తిన తనకాళ్ళను పోనిచ్చి - తనపాదములతో అతని చెక్కిళ్లమీది భాగములను తాకుచుండగా రమించు స్థితికి "హనుపాదబంధము" అని పేరు. భర్తయొక్క చెక్కిళ్ళమీదభాగమునందు భార్యయొక్క పాదములస్పర్శ ఏర్పడుటవలన ఈబంధమునబడెను.

5. పద్మాసనబంధము:- భార్యశయ్యపై వెలికిలిగా శయనించినదై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళ దగ్గరమడచి, ఎడమకాలి పిక్కపై కుడికాలి పిక్కకుచేర్చి (బాసికపట్టువేసి కూర్చున్నట్లు) ఉండగా - భర్త ఆమెయొక్క ఈ ఆసనస్థితిని విడదీయకయే ఆమె కాళ్ళనుపైకెత్తి ఆమెయొక్క రెండుమోకాళ్ళయొక్క సందులలోనుండి తనచేతులను పోనిచ్చి - ఆమెకంఠమును గ్రహించినవాడై రమించుట 'పద్మాసనము' అనబడుతుంది. బాసికపట్టువేసి పరుండియున్న భార్యయొక్క రెండుమోకాళ్ళ సందులలోనుండియు చేతులనుపోనిచ్చి కంఠమును గ్రహించుటవలన భార్యయొక్క పాదపీఠము (తొడల లోసహా) సహజముగనే పైకిలేచి పురుషాంగము యోనియందు ప్రవేశించుటకు వీలుకలుగును. ఆసమయమున భార్య తనమీదకు వ్రాలియున్న భర్తను మడువబడియున్న తనకాళ్ళయొక్క మధ్య

భాగముతో ఇంచుక వెనుకకు నెట్టుచుండగా – చేతులతో గ్రహించిన భార్యాకంఠమాధారముగా భర్త ఆమెమీదకు తూగుచుండును.

6. అర్థపద్మాసనము :– వనిత శయ్యపై వెలికిలిగా శయనించియుండి – తనయొక్క ఒక్కకాలినిమాత్రము మోకాలి దగ్గర మడచి పైకెత్తి యుంచగా – పురుషుడామెనుగూడి క్రీడించు స్థితికి 'అర్థపద్మాసనము' అని పేరు. ఇందు పురుషునియొక్క ఒక్క చేయిమాత్రము – స్త్రీయొక్క మడచియుంచిన మోకాలియొక్క సందునుండి ముందుభాగమునకు చొచ్చుకొనివచ్చును. తనమీదకు వ్రాలియున్న భర్తను భార్య తనయొక్క మడచివుంచిన ఒకకాలి తొడనే వెనుకకు నెట్టుచుండుట ఇందేర్పడును. పద్మాసనస్థితి పూర్తిగా కాక సగముగాఏర్పడుటచే దీనికి అర్థపద్మాసనము అని పేరువచ్చెను.

7. పిండింతబంధము :– వనిత శయ్యపై వెలికిలిగా శయనించియున్నదై తనకాళ్ళను పైకెత్తి – తన్ను కలియవచ్చిన భర్తయొక్క వక్షముపై తనపాదములను రెంటిని ఆన్చియుండగా భర్త ఆమెనుకూడి రమించుటకు పిండితబంధమని పేరు.

8. అర్థపిండితబంధము – ప్రియురాలు తన రెండుపాదములను గాక ఒకపాదమును మాత్రమే ప్రియునివక్షమునందు ఆన్చియుంచగా (అనగా ఒకకాలు పూర్తిగాచాచియుంచబడును) ప్రియుడామెను గలసి రయించుట 'అర్థపిండితమనబడును.

9. జృంబితబంధము :– శయ్యపై వెలికిలిగాశయనించియున్న యువతి తన తొడలను పైకెత్తి, తన్ను కలియవచ్చి తనకు అభిముఖుడై కూర్చుండియున్న భర్తయొక్క భుజములమీద చేర్చగా ఏర్పడు కూటమికి 'జృంభితబంధము' అని పేరు. రతిరహస్యమునందీ బంధము భిన్నముగా చెప్పబడెను.

భార్య తన తొడలనుపైకెత్తి. చేతుల సహాయమునుగూడ అవలంబించి రెండుతొడలను బాగుగావిడదీసి-రెండుకాళ్ళను రెండు ప్రక్కలకుచాచి యుంచగా-ఆవులించిన నోటివలె విడియున్న భార్య యొక్క యోనియందు-భర్త తనపురుషాంగమును సంవిశితముగావించి రమించుట జృంభితబంధమనియు, జృంభ అనగా ఆవులింత, ఇందు యోని ఆవులించిన నోటివలె నుండుటచే దీనికీపేరు తగియున్నదనియు రతిరహస్యకర్త రతిరహస్యకర్త చెప్పెను. చూ. రతిరహస్యం.

10. వేణువిదారణ బంధము : జృంభితబంధమునందువలె భార్య తన రెండుతొడలను పైకెత్తి భర్తయొక్క భుజములపై నుంచుటకు మారుగా – తన ఒకకాలిని శయ్యపై పూర్తిగా చాచి ఉంచినదై – ఒక కాలినిమాత్రము పైకెత్తి తొడను భర్తయొక్క భుజమునందాన్చియుంచి కూడుటకు వేణువిదారణబంధమని పేరు. వేణు వనగా వెదురు. విదారణమనగా చీల్చుట. వెదురును చీల్చువేళ ఒక పాయను నేలపై త్రొక్కిపట్టి, ఒకపాయను చేతఁబట్టి పైకెత్తిచీల్చుట లోకసాధారణము. సరిగా దానినిపోలిన ఆకృతి స్త్రీయొక్క కాళ్ళకు ఈబంధమునం దేర్పడును. అందుచే దీనికి 'వేణువిదారణ'మను పేరు వచ్చెను.

11. ఇంద్రాణీబంధము : వనిత శయ్యపై వెలకిలగా శయనించినదై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళయొద్ద మడచి – ఆ మడత చెడకుండ తొడలయొద్దకూడ మడచి – మోకాళ్ళు తనయొక్క స్తనపార్శ్వభాగములను తాకుచున్నస్థితియందుండగా – పురుషుడామెయొక్క మోకాళ్ళకు తనమోకాళ్ళు తాకుచున్నస్థితిలో ఆమెను పైకొని రమించుట 'ఇంద్రాణీబంధము' అనబడును.

12. సూచీబంధము : ఇంద్రాణీబంధమునందువలె వనిత తన రెండుకాళ్ళను కాక, ఒకకాలినిమాత్రమే – మోకాలు స్తన

పార్శ్వ దేశమును తాకునట్లుమడచి – వేరొక కాలిని సరళముగా చాచి యుంచగా – పురుషు డామె కంఠమును కౌగలించుకొని రమించుట 'సూచీబంధము' అనబడును.

13. నాగరకబంధము : పురుషుడు శయ్యపై వెలికిలగా శయనించియున్న భార్యయొక్క రెండుతొడలమధ్యమును చేరి, ఆమె తొడలను తన పాదములమీదుగా చేర్చి రమించుటకు నాగరకబంధ మని పేరు. ఇందు స్త్రీయొక్క తొడలు పురుషుని కటిభాగమునకు (నడుమునకు) బహిర్వ్యాప్తములగును. ఈ బంధమునందు స్త్రీ సుకు మారముగా చూడబడుటచే దీనికి నాగరకబంధమని పేరువచ్చెను. రతిరహస్యమునందీ బంధము కొంత భిన్నముగా చెప్పబడెను. చూ. రతిరహస్యం.

14. గ్రామ్యబంధము : నాగరకబంధమున వనితయొక్క తొడలు పురుషుని పాదములయందుండునేకాని, పురుషుని మోకాళ్లు వంచబడి ఆమె శరీరమునందానుట జరుగదు. అట్లుకాక పురుషుడు తనపాదములపై భార్యయొక్క తొడలను జేర్చి రమించుచు, తన మోకాళ్ళను ఆమె తొడలమీదుగా వాల్చి ఆమె కటిభాగమును (నడుమును) తనమోకాళ్ళతో పీడించుచు రమించుట గ్రామ్యబంధ మనబడును. దీనియందు స్త్రీయెడ పురుషునివర్తనము నాజూకైనది గాక కొంత మోటదనముతోకూడినదై యున్నందున దీనికి గ్రామ్య బంధమను పేరు వచ్చెను.

15. కార్కటబంధము : వనిత శయ్యపై వెలికిలగా శయ నించి తన పాదములను భర్తయొక్క నాభిదేశమునందు (బొడ్డు) ఉంచగా ఏర్పడు రమణమునకు కార్కటబంధమని పేరు. ఇందు భార్య యొక్క పాదములు భర్తయొక్క నాభీదేశమును తాకుచుండగా – అర్త ఆమెను కూడవలెను గనుక ఆమె తనకాళ్ళను మడచి ఇంచుక

పైకెత్తవలసియుండునని గ్రహింపవలెను. కర్కటమనగా పీత. పీతల కలయిక ఇట్టిదగుటచే దీనికి కార్కటబంధమను పేరువచ్చెను.

16. ప్రేంఖణబంధము : "ప్రేంఖణము" అనగా విసరుట. కార్కటబంధమునందువలెనే భార్యాభర్తలుకూడి రమించుచుండగా- భార్య భర్తయొక్క నాభిదేశమునందుంచిన తనపాదములతో నాతనిని పైకెత్తి విసరుచు కూడినచో ఆ స్థితి 'ప్రేంఖణబంధము' అనబడును.

17. మార్కటకబంధము భార్య శయ్యపై వెలికిలగా శయనించియుండగా - పురుషుడును చాచబడిన కాళ్ళుకలవాడై ఆమె శరీరమును తనశరీరముతో నాక్రమించుకొని - తన ఎడమచేతి నామె నడుముక్రిందనుండి పోనిచ్చి - ఆమెను గాఢముగా కౌగలించుకొని - కుడిచేతితో ఆమెయొక్క స్తనమునుగ్రహించి కూడగా - భార్య తన చాచబడిన కాళ్ళను భర్తయొక్క కాళ్ళక్రిందనుండి తొలగించి-ఆతని పిక్కలపై తన పాదములను జేర్చి మెలివేసినట్లు పట్టి యుంచినచో ఆ స్థితి మార్కటకబంధము అనబడుతుంది.

18. ఉద్భుగ్నబంధము : ఉన్నతముగానుండి కొంచెము వంగియుండుటను ఉద్భుగ్నము అంటారు. శయ్యపై వెలికిలగా శయనించియున్న భార్యయొక్క తొడలను భర్త తనచేతులతో పైకెత్తి- క్రిందకు వంచియుంచి - చేతులతో నొక్కుచు రమించుట ఉద్భుగ్న బంధమని పేరు. ఇందు భార్యయొక్క తొడలు పైకెత్తబడి వంచ బడును గనుక దీనికీపేరు వచ్చెను.

19. అయుతబంధము భార్యశయ్యపై వెలికిలగా శయనించినదై - భర్తయొక్క శిరస్సుమీద తనకాలి నొకదానిని (కాలి పిక్క శిరమునకు తగునట్లు) చాచి, వేరొకదానిని శయ్యమీదనేచాచి యుంచగా ఏర్పడు కూటమికి అయుతబంధ మనిపేరు. రతిరహస్య కారుడు ఈ బంధమును 'శూలచితబంధము' అనుపేరుతో పేర్కొనెను.

20. నాగపాశబంధము : యువతి శయ్యపై వెలికిలగా శయనించినదై తనకాళ్ళను మోకాళ్ళదగ్గర మడచి, తిరుగ వానిని తొడలయొద్ద మడచి – తన మోకాళ్ళు తన స్తనములయొక్క పార్శ్వ భాగములను తాకుచున్నస్థితిలో తన రెండు చేతులను తన రెండు మోకాళ్ళ సందులలోనుండియు రానిచ్చి – ఆ చేతులను రెంటిని తన యొక్క కంఠముయొక్క దిగువభాగమున ఉగ్గిలిపట్టుగా బంధించి యుంచినపుడు పురుషుడామెను కూడుట నాగపాశబంధ మనబడును. రతిరహస్యమునందీ బంధము భిన్నముగా చెప్పబడెను. చూ. రతిరహస్యం

తిర్యక్కరణ భేదములు

భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించియుండగా పురుషుడామెను కూడి రమించుట తిర్యక్కరణమనబడునని వెనుక చెప్పబడినది. ఈస్థితియందేర్పడే ఉత్తమబంధ భేదములు ఏడు. అందు మొదటిది సంపుటబంధము.

1. సంపుటబంధము : భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించియుండగా భర్త ఆమె కభిముఖముగా ఆమెవలెనే ప్రక్కవాటుగా శయనించినవాడై ఆమెనుకూడి రమించుటకు 'సంపుటక బంధము' అని పేరు. ఇందు ఆలుమగల శరీరములు ప్రక్కవాటుగా నున్నను సరళముగా చాచబడి యుండును, దీనిని రతిరహస్యకర్త 'ఉత్తానకరణ భేదములందు' 'పార్శ్వసంపుటక బంధము' అను పేరుతో పేర్కొనెను. చూ. రతిరహస్యం.

2. పీడితబంధము : ఆలుమగలు సంపుటబంధమునందువలెనే ప్రక్కవాటుగా శయనించినవారై రమించుచుండగా – భార్య తన తొడలతో భర్తయొక్క తొడలనునొక్కి పీడించుట జరిగినచో – ఆ స్థితి 'పీడితబంధము' అనబడుతుంది.

3. ముద్గకబంధము : భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించి - తన తొడలను దగ్గరగాచేర్చి - యోని ద్వారమును బిగించియుంచగా - పురుషుడామె కభిముఖుడై ప్రక్కవాటుగా శయనించి రమించు స్థితికి ముద్గకబంధమని పేరు. సంపుటకబంధమున యోని ముఖము బిగింపబడియుండదు. దీనియందు బిగింపబడియుండును - అని గ్రహింపవలెను.

4. పరావృత్తకబంధము : యువతి శయ్యపై భర్తకు అభిముఖముగా కాక పెడమొగమై ప్రక్కవాటుగా శయనించి తన తొడలను దగ్గరగాజేర్చి యోనిముఖమును బిగించియుంచగా భర్త ఆమెను వెనుకనుండియే కూడి రమించుటకు పరావృత్తకమని పేరు.

5. వేష్టితకబంధము భార్య శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించియున్నదై - ఆస్థితియందు తనకభిముఖుడై శయనించి తన్ను గూడిన భర్తయొక్క పిక్కలతో తనపిక్కలను మెలివేయుట జరిగినచో అది 'వేష్టితకబంధము' అనబడుతుంది. 'వేష్టనము' అనగా చుట్టుట. పిక్కలను పిక్కలతో చుట్టుట యిందేర్పడును గాన దీనికి వేష్టితబంధమను పేరేర్పడెను.

6. బాడబకబంధము . ఆలుమగలు ప్రక్కవాటుగా శయనించినవారై రమించుచుండగా - స్త్రీ తన యోనిముఖముచే పురుషాంగమును బిగియ నొక్కినచో ఆస్థితి 'బాడబికము' అనబడుతుంది. బడబ అనగా ఆడగుఱ్ఱము(ఆడగుఱ్ఱము రతివేళ ఇట్లాచరిస్తుంది అందుచే దీనికీపేరువచ్చినది.

7. యుగ్మపాదము :- ఆలుమగలు శయ్యపై ప్రక్కవాటుగా శయనించి రమించుచుండగా - వనిత తనయొక్క తొడనొకదానిని భర్తయొక్క కటిభాగమునకు క్రిందుగాపోవనిచ్చి- వేరొకదానిని ఆతని కటిభాగమునకు పైనుండి పోవనిచ్చి తనపాదములను

రెండింటిని భర్తయొక్క వెన్నుపూస చివర కలిపియుంచినట్లై రమిం చుచో ఆస్థితి 'యుగ్మపాదము' అనబడుతుంది. యుగ్మము అనగా జంట. పాదములజంట ఇందేర్పడుచున్నది. అందుచే దీనికీ పేరువచ్చి నది. రతిరహస్యమునందు బాడబక-వేష్టితబంధములు ఉత్తానకరణము నందు పేర్కొనబడ్డాయి. యుగ్మపాదము నాతడు దీనికి కొంత భిన్న మైన రీతిలో ఆసీనకరణములందు పేర్కొన్నాడు. చూ. రతిరహస్యం.

-: ఆ శీ న క ర ణ భే ద ము లు :-

భార్య శయ్యపై కూర్చుండియుండగా ; భర్త ఆమెనుకూడి రమించుట ఆసీనకరణము. ఈ కరణమునందు భార్య నెపలి మున్న గువానివలె కూర్చుండగా పురుషుడామెను ముందునుండియే కాక వెనుకనుండి కలిసి రమించుటకూడ లోకమందున్నది. ఇక్కడ ఆశీన కరణభేదములందు 'లలితబంధము' అను ఒక్క బంధముమాత్రమే తెలుపబడుచున్నది.

1. లలితము :- యువతి శయ్యపై కూర్చుండీయున్నది. పురుషుడామెకెదురుగా తానును కూర్చుండియే ఆమెను కలియుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను. అప్పుడాయువతి తనతొడలను విడదీసియుంచి భర్తకు తావిచ్చుటయేకాక భర్తయొక్క వెన్నుపూస తుదిభాగమున తన యొక్క అందెలతో మెరసే పాదములను జేర్చి, ఆతనిని తనకు మిక్కిలి సమీపముగా లాగుకొనెను. భర్తయు ఆమెకంఠమును గాఢముగా కౌగలించుకొని రతిక్రీడకు ఉపక్రమించెను. ఇదుగో ఇట్టి ఆసీనబంధము 'లలితము' అనబడుతుంది. ఆశీనకరణము లన్నిటియందును ఇది ఉత్తమమైనది.

ఉత్థితకరణభేదములు :

భార్య ఏగోడనో స్తంభమునో ఆధారముగా చేసికొని నిలచియుండగా పురుషుడామెనుగూడి రమించుట ఉత్థితకరణము. ఈ ఉత్థితకరణము, దీని తరువాతదైన వ్యానతకరణము చిత్రరతములు అనబడతాయి, వీని నాచరించుటకు దంపతులు శక్తి, చురుకుతనము శరీరలాఘవము కలవారయి ఉండాలి, అట్లు తగినంత శరీరలాఘవము లేనివారికీ కరణభేదములు సాధ్యములు కావు. ఈ కరణభేదముల యందు అను మాత్రమిచ్చుట తెలుపబడుచున్నవి. వీనిలో మొదటిది 'హరివిక్రమబంధము.

1. హరివిక్రమబంధము :- భార్య తనవీపును ఏ గోడకో ఆన్చి పాదములను గోడకు కొంచెము దూరములోనుంచి - ఏటవాలుగానున్న శరీరముకలదై నిలచియుండగా - పురుషుడామెయొక్క ఒకకాలిని ఆమె మొగముమీదుగా పోవునట్లు పైకెత్తి ఉన్నతమైన పురుషాంగము కలవాడై రమించుట 'హరివిక్రమబంధము' అనబడును ఈ బంధమునందు భార్యయొక్క ఒకపాదము నేలను తాకుచుండ వేరొకపాదము ఆమెయొక్క ముఖమును తాకుచుండును. హరివామనావతార సమయమున ఒకపాదముతో భూమినాక్రమించి, వేరొకదానితో ఊర్ధ్వలోకముల నన్నిటిని, (ఆకాశమును) ఆక్రమించెను కదా! అట్టిరూపము వనితకీబంధము నందేర్పడుతుంది, అందుచే దీనికి హరివిక్రమని పేరువచ్చినది.

2. వ్యాయతబంధము :- యువతి హరివిక్రమబంధమునందు వలెనే నిలచినదై - ఉన్నతమైన పురుషాంగముతో తనుగూడిన భర్తయొక్క వెన్నుపూస తుదిభాగమును తనయొక్క ఒకపాదముతో తాకుచుండగా ఏర్పడు కూటమి 'వ్యాయతబంధము' అనబడుతుంది. దీనియందు వనితయొక్క ఒకపాదముమాత్రము నేలమీదఉంటుంది. రెండవపాదము పైకెత్తబడి భర్తయొక్క నడుమును చుట్టి ఆతని పిరుదులను తాకుతూవుంటుంది.

3. అర్పితబంధము :- భార్యకు బదులు భర్తయే గోడనుఆనుకొని నిలచియుండగా - భార్య ఆతనికంఠమును కౌగలించుకొని - ఆతని అరచేతులలో తనపాదములనుంచి ఎక్కి నిలచినదై - తనమోకాళ్ళను భర్తయొక్క ఇరుపార్శ్వములనుండియు పోనిచ్చి కొంచెము వంచియుండగా పురుషుడామెను కలియుటకు - అర్పితబంధమని పేరు. ఇట్లు ఆచరించుటకు భార్యా శరీరభారము నరచేతులయందు మోయగల శక్తికలవాడై యుండాలి. దీనినే రతి రహస్యకర్త 'ద్వితలబంధము' అనెను.

4. దోలాబంధము :- భార్యకు బదులుగా భర్తగా గోడనానుకొని నిలచి కుడిచేతివ్రేళ్ళ సందులనుండి ఎడమచేతివ్రేళ్ళను పోవనిచ్చి ఉగ్గిలి పట్టుగా బిగియబట్టి దోసిలిని ఏర్పరచవలెను. అప్పుడు భార్య తనపృష్ఠము నాదోసిలియందాల్చి కూర్చుండి - తనకాళ్ళను భర్తయొక్క నడుమునకుచుట్టక - భర్తయొక్క వక్షము మీదుగా పైకి పోవనిచ్చి - తాను చేతులతో ఆతని కంఠమును గ్రహించినదై యుండగా ఉన్నతమైన పురుషాంగముకల భర్త - ఉగ్గిలిపట్టుగానున్న తనచేతులతో భార్యా పృష్ఠమును పైకెత్తి క్రిందికి దించుచు రమించుట 'దోలాబంధము' అనబడుతుంది. ఈ బంధము నాచరించుటకు పురుషుడు తగినంత బలశాలియై యుండు టయేగాక స్త్రీయొక్క శరీరముకూడ తగినంత పలుచనదై లఘువుగా ఉండుట అవసరము. దోల అనగా ఊయెల ఊయల ఊగుటవంటి స్థితి ఇందుండుటచే దీనికీపేరువచ్చెను.

5. విలంబితబంధము :- దోలాబంధము నందువలెనే పురుషుడు గోడనానుకొని నిలచియుండ
గట్టిగా కౌగలించుకొన్నదై తనరెండుకాళ్ళను పైకెత్తి వానితో ఆతని నడుమును చుట్టి - తనయోనితో ఆతని పురుషాంగమును సంసక్తపరచుచుండగా ఏర్పడు రతిక్రీడను 'విలంబితబంధము' అని

పేరు. విలంబితము అనగా వ్రేలాడునది. ఇందు భార్య భర్తయొక్క కంఠమును గ్రహించి వ్రేలాడుచు రమించును. అందుచే దీనికీ పేరువచ్చెను.

6. జానుకూర్పరబంధము :- భార్యసగోడనో ఆనుకొని కొంచెము ఏటవాలుగా నిలచియుండగా - భర్త ఆమెను సమీపించి-చేతులతో ఆమెకంఠమును కౌగలించుకొని - తనకాళ్ళతో ఆమె మోకాళ్ళను పెనవైచి - ఉన్నతమైన పురుషాంగము కలవాడై రమించుచో ఆస్థితి 'జానుకూర్పము' అనబడుతుంది. జాను, కూర్పర. శబ్దములకు రెండిటికి మోకాలు అనియే అర్థము, ఇందు ఆలుమగల మోకాళ్ళు పెనవైచుకొని ఉంటాయి.అందుచే దీనికీపేరువచ్చినది.

వ్యానతకరణభేదములు.

వనిత తనచేతులను తనపాదములపై ఆన్చి వంగినిలచియుండగా (ఈస్థితియందామె పై శరీరము మిక్కిలిగా వంగుతుంది. దిగువ శరీరము నిటారుగా నిలచి ఉంటుంది.) పురుషుడామెను వెనుకనుండి సమీపించి చేతులతో ఆమె కడుపును పట్టుకొని వెనుకనుండియే అంగమును యోనియందు సంవిశితముగావించి రమించుటకు 'వ్యానతకరణము' అనిపేరు. పశువుల రతిక్రీడవంటిదగుటచే దీనిని 'పశుకరణము' అని కూడ పేర్కొంటారు,

ఇట్టిదైన రతిక్రీడ మరుదేశమునందును (నేటిరాజస్థానము సింధుదేశమునందును (నేటి పంజాబుదేశము. పశ్చిమపాకీస్తానము) కురుదేశమునందును (నేటికురుక్షేత్రమునకు సమీపదేశము మిక్కిలిగా ఆచరణలో ఉన్నది. ఇవికాక మిలిన ప్రాంతములయందిట్టి రతిక్రీడ అరుదుగా కానవస్తుంది. ఈకరణభేదములు ధేనుకబంధము (ఆవువలె కలయుట) ఐభబంధము (ఏనుగులవలె రమించుట) మొదలగు పేర్లతో ప్రసిద్ధములై ఉన్నాయి. కాని ఇందు 'వ్యాఘ్రస్కందము' అనే బంధ భేదము ఒక్కటి మాత్రమే తెలుపబడినది.

1. వ్యాఘ్రస్కంధబంధము :- ఈ బంధము వ్యానతకరణములలో చేరినదైనను ఆలుమగలు శయ్యను విడువనక్కరలేదు. వనిత శయ్యపై వెలికిలగా శయనించి యున్నదై తన పార్శ్వ భాగములను (తొడలయొక్క ప్రక్క భాగములు, చట్టలు) చేతులతో గ్రహించి తన జఘనభాగమును (మొలయొక్క ముందుభాగమును, యోని ద్వారదేశమును) బాగుగా వెల్లడియగునట్లు చేయగా-పురుషుడామెను తొడలను ఆమె ముఖముమీదుగా బాగుగావంచి రమించుటను వ్యాఘ్రస్కంద మని పేరు. దీనియందు స్త్రీకి క్లేశము ఎక్కువ. అయినను అభ్యాసముచే సుసాధ్యం అవుతుంది. పులుల రమణ మిట్లుండుటచే దీనికీపేరు వచ్చినది.

ఇట్టివైన ఈ ఐదు కరణములయందు మొదటిదైన ఉత్తాన కరణమునందే స్త్రీకి ఆనందము ఎక్కువ. ఎందువల్లననగా ఉత్తాన కరణమునందు పురుషాంగముచే యోనియు పురుషుని చేతులచే స్తనాములుకూడ ఒకేసమయమున మర్దింపబడతాయి. అంతేకాక దీనియందు స్త్రీకి క్లేశముకూడ తక్కువ. నీచరతులయందు సర్వదా ఉత్తానకరణమే ఆచరింపదగినది.

ఇక రెండవదైన తిర్యక్కరణమునందు భార్య ప్రక్కవాటుగా శయనించి ఉంటుంది. అందుచే ఆమెయొక్క పిరుదుల బరువుచే యోని ముఖమునందొక బిగువేర్పడి, ఆస్థితియందు భర్త కలియగా ఆతని పురుషాంగము యోని పార్శ్వములను మిక్కిలిగా ఒరసుకొనుటచే ఏదో తెలియని వింత ఆనందము కలుగుతుంది. స్త్రీ యోని కంటె పురుషాంగము పెద్దదైన ఉచ్చరతుల యందిది మిక్కిలి సుఖాన్ని అందిస్తుంది.

మూడవదైన ఆసీనకరణమునందు ఆలుమగలు కూర్చుండి రమించుట జరుగును గనుక - ఒకరినొకరు కౌగలించుకొనుటకు

చుంబన - దంతక్షత - నఖక్షతాదుల నాచరించుటకు సౌకర్యం ఎక్కువగాఉండి రతిక్రీడ ఆనందప్రదం అవుతుంది.

ఇక ఉత్ఘాతకరణములు క్లేశకరములగుటయే కాక తగినంత నేర్పులేక ఆచరించుటవలన రోగకారకములుకూడ అయి ఉన్నాయి. అందుచే వానిని లోకము ఎక్కువగా ఆచరింపదు.

ఐదవదైన వ్యానతకరణము లేక పశుకరణము స్త్రీ తన యొక్క కటిభాగమును మిక్కిలిగా సంచలింపజేయుటకు, యోని ముఖమును మిక్కిలిగా వెల్లడించుటకు వీలు కలదగుటచే స్త్రీ యోనికంటె పురుషాంగము చిన్నదైన నీచగదులయందు ఆనంద ప్రదం అవుతుంది.

రతిక్రీడయందు పురుషుడు అలసినపుడు స్త్రీ పురుషునిమీద ఆధిరోహించి స్వయముగా పురుషునివలె ప్రవర్తిస్తుంది. దీనిని 'పురుషాయితము' అంటారు.

ఈ చెప్పబడినవానికంటె భిన్నములైన రతిభేదములు ఎన్నిరకాలా ఉన్నాయి. అవి ఉత్తమములు కాకుండుటచే నాగరకజనం వాని యందాసక్తి చూపరు. అందుచే అవి యిందు పరిహరింపబడ్డాయి. కాని ఏకరణభేదమును అవలంబించినా పురుషుడు క్రమం తప్పకూడదు.

శ్లో॥ దర్శనేన రతిం కృత్వా స్త్రియాః స్పర్శన మాచరేత్ ।
స్పర్శేన ద్రావ ముత్పాద్య శనైః స్సంభోగ మాచరేత్ ॥

అనగా పురుషుడు స్త్రీవంకకు చూచే చూపులోనే ఆమెకు తనయందు ప్రీతి కలిగించాలి. అలా ప్రీతి కలిగించిన మీదటనే ఆమెను స్పృశించాలి.తనయొక్క స్పర్శచేతనే ఆమె యోనియందు ద్రవించేలా స్పృశించాలి. అనంతరం నెమ్మదిగా సంభోగానికి ఉపక్రమించాలి. ఇది క్రమం. ఈక్రమం తప్పకూడదు, మరిఒక క్రమంకూడ చెప్పబడ్డది.

శ్లో॥ ఆక్షేపం ప్రథమం కుర్యాత్ ద్వితీయం చుంబనం తథా ।
తృతీయం నఖఘాతశ్చ దంతఘాత శ్చతుర్థకమ్ ।
క్షేపణం పంచమం ప్రోక్తం షష్ఠం ప్రహారణం తథా
సప్తమం కంఠ శబ్దశ్చ వధ్వాఖ్యం చాష్టమం రతమ్ ॥

అనగా మొదట ఆలింగనము, తరువాత చుంబనము. చుంబనమునకు పిమ్మట నఖక్షతము, దాని తరువాత దంతక్షతము. ఈ నాలుగు ఆచరింపబడినమీదట ఐదవక్రియ పురుషాంగము యోనియందు సంవిశితము చేయుటయై ఉన్నది. ఆరవది ప్రహారణము. ప్రహారణము అనగా కొట్టుట. ఆలుమగలు రతిక్రీడ నాచరించేవేళ హేలగా పురుషుడు భార్యను కొట్టుటకూడా (అనగా గట్టిగాకాదు) జరుగుతుంది. దానికే ప్రహారణ మనిపేరు. సంభోగము ఆరంభము కాకపూర్వమే పురుషుడు భార్యను ప్రహరించుట కూడదు. అట్లా తడు ప్రహరించినమీదట భార్య తనకు నొప్పి తోచినను తోచకున్నను 'అబ్బ! అమ్మా! ఇస్' ఇత్యాది ధ్వనులను ఆచరిస్తుంది. వీనికి కంఠశబ్దములనియు విరుతములనియు పేరు. ఈ కంఠశబ్దములు ఏడవక్రియగా ఆచరింకిబడాలి. ఆలుమగలు ఈ క్రమాన్ని గుర్తించి రతిక్రీడాపరులై ఆనందించాలి.

ఇక్కడ వేరొక విషయముకూడ తెలిసికొనవలసి ఉన్నది, పురుషుని రతిక్రీడాదక్షతకు అతని వీర్యము కారణము. మానవుడు స్వీకరించు ఆహారము మొదట రసముగా మారుతుంది. ఆ రసమే నెత్తురుగా మారుతుంది. నెత్తుటినుండి మాంసము, మాంసమునుండి మేధస్సు, మేధస్సునుండి మజ్జ, మజ్జనుండి ఎముక, ఎముక ద్రవించి వీర్యము జనిస్తాయి. రస – రుధిరమాంస మేధస్ – మజ్జా– అస్థి – వీర్యములనే ఈఏడింటికి ఏడు ధాతువులని పేరు. ఈ ఏడు ధాతువులయందు ఉత్తమమైనది వీర్యము. ఈ వీర్యము పురుషుని అండములయందు జనిస్తుంది. సంభోగ సమయమునందీ వీర్యము పురు

షుని పురుషాంగమునుండి బయటకు వస్తుంది. అట్లు వీర్యము నిస్సృతమైనపిమ్మట పురుషాంగమునందు శిథిలత ఏర్పడుతుంది.

పురుషుడు రతిక్రీడకు అభిముఖుడైనపుడాతని పురుషాంగము ఉత్థితం అవుతుంది. దానివలన ఆతని రతిక్రీడాభిముఖత, ఆతనిలోని ఆవేశము వ్యక్తం అవుతాయి. కాని ఈవిధంగా స్త్రీయొక్క రతిక్రీడాభిముఖతను సూచించే లక్షణములేవీ బయటకు కనబడవు అయినను యోనియందు పురుషాంగము ప్రవేశించినంతనే వారియందు కూడ రతిక్రీడాభిలాష జనిస్తుంది.

ఇక సంభోగసమయమున పురుషుని ఆనందమునకు స్థానము ఆతని పురుషాంగమునొక్క అగ్రభాగమే అయిఉండగా వనితకు గర్భాశయముఖము ఆనందస్థానమై ఉన్నది. ఆ గర్భాశయ ముఖము చించాప్రసూనము (చింతపూవు) వలె ఉంటుంది. పురుషాంగమునొక్క అగ్రభాగము ఆ గర్భాశయ ముఖమును తాకినంతనే వారికి కలుగు ఆనంద పారవశ్యము ఇంత అని చెప్పడానికి వీలులేనిదై ఉంటుందని 'రతికల్లోలిని' అనే ప్రాచీన కామశాస్త్రకర్త అభిప్రాయమై ఉన్నది.

సంభోగారంభదశయందు భార్యలో రతికి తగిన ఆవేశమును కలిగించుటకు మదనచ్ఛత్రమును చేతితో కలచవలెనని వెనుక చెప్పబడినది. అట్లు కేవలము వ్రేలితో మదనచ్ఛత్రమును కలచుటయేకాక పురుషుడు తనచేతివ్రేళ్ళను భార్యయొక్క యోనియందు ప్రవేశపెట్టుటకూడ జరుగుతుంది. దానికి అంగుళీ ప్రవేశమని పేరు. అది యీదిగువ వివరింపబడుతోంది.